

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 36

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 ianuarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
26.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor	2
27.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Speranța-Georgeta Ionescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor	2
28.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Rada-Cosmina Crăciun a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor	3
29.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius-Silvian Dan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză	3
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 96 din 25 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	4–13
	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
	Raport detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat	14
	Raport detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Partidul Patria	15

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Finanțelor**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul finanțelor prin Adresa înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/960/M.A. din 15 ianuarie 2025,

în temeiul art. 29, al art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor.

(2) Doamna Liliana Anghel predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 16 ianuarie 2025.

Nr. 26.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Speranța-Georgeta Ionescu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general adjunct al Ministerului Finanțelor**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul finanțelor prin Adresa nr. 10.178 din 13 ianuarie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/130 din 13 ianuarie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 690/2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Speranța-Georgeta Ionescu, director general adjunct al Direcției generale de programare bugetară, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 16 ianuarie 2025.

Nr. 27.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Rada-Cosmina Crăciun a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul finanțelor, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/131 din 13 ianuarie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 687/2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Rada-Cosmina Crăciun, expert, clasa I, grad profesional superior la Serviciul coordonarea și monitorizarea implementării componentei Ministerul Finanțelor din PNRR, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 16 ianuarie 2025.

Nr. 28.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius-Silvian Dan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză**

Având în vedere propunerea formulată de Comisia Națională de Strategie și Prognoză prin Adresa nr. 7NCS din 9 ianuarie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/307/M.A. din 9 ianuarie 2025, Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 482 din 14 ianuarie 2025, precum și acordul domnului Marius-Silvian Dan privind detașarea,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 12 februarie 2025, domnul Marius-Silvian Dan, director executiv adjunct în cadrul Direcției Județene pentru Sport și Tineret Vâlcea, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 16 ianuarie 2025.

Nr. 29.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 96

din 25 noiembrie 2024

Dosar nr. 1.996/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Adina Oana Surdu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.996/1/2024 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul

nr. 33.129/3/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A din anexa Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, corespunzător funcției de conducere deținute de personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterea închisă, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 2 iulie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Aplicarea coeficientului de multiplicare 23, prevăzut la lit. A din anexa Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, corespunzător funcției de conducere deținute de personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 19 septembrie 2024 cu nr. 1.996/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 25 noiembrie 2024.

II. Normele legale incidente

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006*

Art. 3 alin. (1) — „Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

Art. 11 alin. (1) — „Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexă, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii.”

La nr. crt. 6 de la lit. A din anexă, pentru funcția de prim-adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este menționat coeficientul de multiplicare 23,00.

Coeficienții de multiplicare aplicabili în cazul personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor sunt menționați la nr. crt. 8-12 de la lit. B din aceeași anexă; pentru funcția de șef serviciu de specialitate juridică este aplicabil coeficientul de multiplicare 20,50.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 a fost abrogată parțial prin art. 48 pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu excepția art. 10 alin. (8), art. 11 alin. (4), art. 12-14, art. 15 alin. (1), art. 17, art. 22-29, art. 30-31, art. 31¹ alin. (2), art. 32-34 și art. 37-41.

10. Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, denumită în continuare *Legea nr. 71/2015*

Art. I pct. 1 — „La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5)¹, cu următorul cuprins:

«(5)¹ Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.»

11. Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000*

Art. 27 alin. (1) — „Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. (...)”

12. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice — forma în vigoare începând cu 22 mai 2018, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

Art. 12. — „(1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.

(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. (...)”

Art. 38. — „(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, quantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) quantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și quantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(4) În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). (...)

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia. (...)”

Art. 44. — „(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...)”

9. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare; (...)”.

III. Expunerea succintă a procesului

13. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 33.129/3/2023, reclamanta, persoană fizică, a chemat în judecată pârâta Autoritatea Națională pentru Cetățenie, solicitând:

— recalcularea indemnizației de încadrare și emiterea actelor administrative corespunzătoare, conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, începând cu 9.04.2015 și în continuare după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, la nivelul indemnizației procurorilor din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, corespunzător funcției de conducere deținute, pentru perioadele în care reclamanta a îndeplinit funcții de conducere în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie (șef serviciu), până la data pensionării (respectiv 24.06.2022), cu înlăturarea plafonării instituite ca urmare a aplicării prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 asupra indemnizației lunare de încadrare și a celorlalte drepturi;

— repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale, reprezentat de diferențele dintre indemnizația efectiv

încasată (până la data pensionării) și indemnizația rezultată luând în considerare coeficientul de multiplicare corespunzător funcției deținute, începând cu 9.04.2015 și în continuare până la data pensionării reclamantei (24.06.2022), fără aplicarea plafonării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și fără înghețarea sporurilor, sumă ce va fi actualizată cu indicii de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare până la data plății efective;

— în subsidiar, obligarea părâtei la eliberarea adeverinței privind cuantumul indemnizației reclamantei calculate cu aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, în vederea recalculării corespunzătoare a pensiei de serviciu de către casa teritorială de pensii.

14. În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat că a ocupat, începând cu 15 septembrie 2010, funcția de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, iar în perioadele 9.11.2011-10.06.2020 și 13.09.2021-23.06.2022 a deținut funcție de conducere în cadrul instituției.

15. Conform anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 și anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, judecătorii, asistenții judiciari, magistrații-asistenți, procurorii și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor fac parte din familia ocupațională „Justiție”, fiind salariați în mod similar.

16. Întrucât drepturile salariale de care a beneficiat în perioadele în care a ocupat funcție de conducere în cadrul instituției pârâte nu au luat în calcul coeficientul de multiplicare 23,00, prevăzut pentru procurorii cu funcție de conducere din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., iar acesta a fost recunoscut pe cale judiciară în favoarea unui număr mare de judecători și procurori, și chiar a personalului asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, reclamanta solicită recunoașterea stării de discriminare și repararea prejudiciului cauzat prin maniera de aplicare a legii de către pârâtă, prin recalcularea drepturilor salariale prin raportare la indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T.

17. Se arată că, în cazul în care diferențele de salarizare dintre magistrați provin din drepturi acordate prin hotărâri judecătorești, ordonatorul de credite este obligat ca, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, să ia în considerare și drepturile salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, deoarece hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte între părți, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală.

18. Pârâtă a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția lipsei procedurii prealabile și excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că nu se poate reține starea de discriminare, întrucât coeficienții de multiplicare aplicabili personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, inclusiv pentru funcțiile de conducere, șef birou/șef serviciu/director la direcție de specialitate juridică, sunt cei prevăzuți la lit. B din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, la nr. crt. 3-9, nefiind aplicabil coeficientul 23,00 prevăzut la nr. crt. 6 de la lit. A din anexa la actul normativ anterior menționat, corespunzător funcției de prim-adjunct al procurorului general.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării

19. Constatând că reclamanta a ocupat o funcție de conducere — șef serviciu al Serviciului resurse umane și salarizare din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, în calitate de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, iar în această calitate solicită aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, corespunzător funcției de conducere deținute, precum și faptul că asupra acestei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu formează obiectul unui recurs în

interesul legii în curs de soluționare, instanța de trimitere a reținut îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, motiv pentru care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept referitoare la aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, corespunzător funcției de conducere deținute de personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării

20. Potrivit art. 8 alin. (2) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2007, „indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi ale judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți, inspectorilor judiciari și ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor și ale personalului de instruire de la Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri se stabilesc, după caz, de ministrul justiției, de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, de inspectorul șef al Inspecției Judiciare, directorul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sau de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu excepția cazurilor în care, prin lege specială sau prin prezenta lege, se prevede altfel”.

21. Conform art. 1 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale pentru Cetățenie, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 745/C/2014, aceasta se organizează și funcționează ca instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiției, finanțată integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Justiției.

22. După redarea pe larg a dezlegărilor oferite de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 și Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, dar și a celor date în Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, și anume Decizia nr. 11 din 4 mai 2020 și Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, reținând contextul și finalitatea adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, precum și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, instanța de trimitere a învederat că nu se poate dispune recalcularea indemnizației de încadrare prin utilizarea coeficientului invocat de reclamantă, întrucât diferențele rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 nu fac parte din indemnizația de încadrare.

23. Referitor la criteriile pentru determinarea „funcției similare” din perspectiva art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a arătat că este relevantă funcția celui care se pretinde discriminat, care trebuie să implice aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate cu cel care ocupă funcția ce constituie reperul de comparație. În raport cu definițiile legale de la art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a apreciat că, în privința judecătorilor și procurorilor, operează criteriile condițiilor de studii, grad profesional, gradație și vechime în funcție sau în specialitate, având în vedere că, față de înțelesul noțiunii de „treaptă profesională” din art. 7 lit. k) din Legea-cadru nr. 153/2017, aceasta reprezintă un criteriu legal în legătură cu funcțiile cu studii medii, fiind inaplicabil pentru categoria socioprofesională a magistraților asimilați.

24. În consecință, s-a considerat că personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor trebuie să dovedească că se încadrează în aceleași condiții de vechime, gradație sau specialitate ca procurorii D.N.A./D.I.I.C.O.T., aflați în funcție de conducere, pentru a se verifica eventuala incidență a discriminării față de acesta.

VI. Punctul de vedere al părților

25. Părțile nu au formulat punct de vedere cu privire la chestiunea ce formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

26. La nivelul instanțelor naționale nu a fost identificată practică judiciară relevantă cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

27. Curtea de Apel Pitești a transmis o decizie definitivă, pronunțată în sensul neacordării în favoarea reclamantilor, procurori, a coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A) din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

28. La nivelul Curții de Apel București, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a înaintat un punct de vedere teoretic asupra chestiunii vizate de sesizare, al cărui conținut este identic cu cel transmis de titularul sesizării și prezentat la paragrafele 20-24 din prezenta decizie.

29. În cadrul Tribunalului Ialomița și al Tribunalului Teleorman, opinia magistraților a fost în sensul că nu se aplică personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie coeficientul de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

30. La nivelul Tribunalului Ilfov a fost exprimată opinia potrivit căreia cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016 și de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 36/2018 sunt aplicabile în cauzele în care se solicită acordarea indemnizațiilor maxime în plată, conform indemnizațiilor pe care alți magistrați le-au obținut în raport cu coeficienții de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii D.N.A./D.I.I.C.O.T., acestea nefiind acordate în considerarea unor situații particulare, ci prin aplicarea unor prevederi legale cuprinse în actele normative cu aplicabilitate generală.

31. În același timp, cu referire la plafonarea instituită prin art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a arătat că acest text a fost interpretat de instanța supremă, care prin Decizia nr. 4/2024 a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și a stabilit că „drepturile acordate judecătorilor și procurorilor, prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați”.

32. Curtea de Apel Cluj a înaintat hotărâri judecătorești în care este vizată problema mai generală a aplicării coeficientului de multiplicare corespunzător funcțiilor de conducere, prevăzut în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, în cadrul mecanismului egalizării drepturilor salariale în raport cu indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., arătând că, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 80/2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, practica a fost în sensul respingerii cererilor, cu reținerea aplicabilității considerentelor acestei decizii obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

33. La nivelul Curții de Apel Iași, opinia exprimată de judecătorii din cadrul Tribunalului Vaslui a fost în sensul Deciziei nr. 4/2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, respectiv acela că diferențele rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A

din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați. Indemnizațiile de încadrare la care se face raportarea sunt cele cuprinse în cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și care corespund funcției, gradului profesional, vechimii în funcție și gradației fiecărui judecător sau procuror în parte.

34. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară și nici nu au comunicat opinii teoretice.

35. Ministerul Public a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

36. Verificând jurisprudența Curții Constituționale, a fost identificată o decizie care prezintă relevanță pentru soluționarea prezentei sesizări.

37. Astfel, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt neconstituționale și, în același timp, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 31 alin. (11) și (13) din același act normativ, prezentând interes argumentele reținute în paragrafele 30-37 din cuprinsul deciziei:

„Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite (mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. De altfel, dispozițiile de lege criticate lipsesc de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportare la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Așadar, dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, generează inegalități în ceea ce privește calculul indemnizației/salariului de bază al magistraților, respectiv personalului asimilat, cu același grad, gradație, condiții de vechime și de studii, și, prin urmare, contravin art. 16 din Constituție.

Astfel, Curtea constată că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus

prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceeași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

Cât privește dispozițiile art. 3¹ alin. (1¹) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea reține că acestea nici nu au fost criticate în mod special și nu contravin dispozițiilor invocate din Constituție, ci doar stabilesc definiția sintagmei «fiecare funcție» ca fiind «funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare» și definiția «instituției sau autorității publice» ca fiind «acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite». Totodată, se precizează că, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

Prin urmare, Curtea constată că, în vederea egalizării prevăzute de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

În final, Curtea constată că, potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea reține că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

În consecință, așa cum a statuat Curtea și în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010), atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează să respecte cele stabilite de Curtea Constituțională în considerentele și dispozitivul prezentei decizii.

Pornind de la obligativitatea legiuitorului de a pune de acord dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, ca o consecință a prezentei decizii de admitere, Curtea constată că, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, din momentul publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, instituțiile și autoritățile publice urmează să aplice în mod direct prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16, art. 124 și art. 126, în privința stabilirii «nivelului maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz» al salariului de bază/indemnizației de încadrare, astfel cum a fost constatat prin prezenta decizie.”

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

38. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță în dezlegarea chestiunii de drept sesizate:

39. Decizia nr. 13 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea, reținând în paragrafele 145 și 146, următoarele:

„(...) dezlegările instanței de contencios constituțional din cuprinsul Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 sunt integrate în prezent de normele de la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării cu salariul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).

Cea de-a doua concluzie este că aceste principii funcționează doar în ceea ce privește indemnizația lunară de încadrare, iar nu și în privința celorlalte componente ale salariului lunar al personalului din familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională, relevante pentru această distincție fiind definițiile legale de la art. 7 lit. c), e) și m) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

40. Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și a stabilit că, „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”, reținând în paragrafele 81 și 82 următoarele:

„Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, prin care au fost interpretate, în vederea aplicării unitare, dispoziții anterioare Legii-cadru nr. 153/2017; cu toate acestea, întrucât principiile și jurisprudența constituțională creată în temeiul fostei reglementări au fost preluate în cea actuală, raționamentul prezentat în decizia indicată, pe deplin valabil, poate fi valorificat. Astfel, statuând în sensul că egalizarea indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești, în paragraful 79 al deciziei amintite s-a reținut că «hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală». Un alt exemplu poate fi identificat în sistemul de salarizare reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, în care singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială, astfel cum s-a statuat și prin Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021 a Înaltei

Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021. În paragraful 73 al deciziei evocate s-a reținut că diferențierea veniturilor magistraților — în considerarea fie a nivelului instanței ori al parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă — se face «în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință sectorială rămânând însă constant»; paragrafele 74, 80 și 81 ale aceleiași decizii vin să întărească aceeași idee, a aplicabilității generale doar a elementului component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, al valorii de referință sectorială, ca reper «unic, de referință în sectorul în care este incident». Spre deosebire, celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci, dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii.

Așadar, atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temelii ale egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări.”

41. Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 9 mai 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, dată în interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în considerentele căreia (paragrafele 69-71) s-au reținut următoarele:

„Pentru justa interpretare a dispozițiilor legale incidente este necesar a se ține seama de distincția esențială dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților. Astfel, valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale «Justiție», în timp ce coeficienții de multiplicare constituie elementul component în funcție de care se realizează diferențierea veniturilor judecătorilor și procurorilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori în considerarea funcției pe care o ocupă. Altfel spus, nivelul valorii de referință sectorială este același pentru toți magistrații și tot personalul din sistemul judiciar, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și de funcția ocupată, în timp ce coeficienții de multiplicare sunt distincți și reprezintă reperul care asigură dezideratul diferențierii veniturilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului și a funcției ocupate, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari.

Această distincție între elementul cu aplicabilitate generală reprezentat de valoarea de referință sectorială și elementul cu aplicabilitate restrânsă reprezentat de coeficienții de multiplicare a fost reținută, cu putere obligatorie, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind relevante sub acest aspect Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018 (paragraful 79), Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul

Official al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021 (paragrafele 73, 74, 80 și 81), și Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024 (paragrafele 81 și 82). (...)

În privința problemei de drept supuse analizei de față, distincția dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților este relevantă, deoarece elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectorială distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale.”

42. Tot astfel, în considerentele Deciziei nr. 4 din 11 martie 2024 (paragraful 82), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 24 aprilie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a reținut:

„Așadar, distincția dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților este relevantă, deoarece elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectoriale distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale.”

43. Prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.533/3/2022 și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a statuat că, „la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept”.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

45. Temeiul prezentei sesizări este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, care, la art. 2 alin. (1), prevede următoarele: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție

nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

46. Domeniul de reglementare al acestui act normativ este conturat prin prevederile art. 1, conform cărora: „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1). (3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”

47. Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță de urgență, dispozițiile acesteia se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

48. Conform art. 519 din Codul de procedură civilă, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

49. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 constituie o normă specială față de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel că, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*, urmează a se aplica în mod prioritar, completându-se, în mod corespunzător, cu dispozițiile Codului de procedură civilă, care constituie dreptul comun în materie.

50. În acest context normativ, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

— cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal; stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei aflate pe rolul instanței de trimitere;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

51. Verificând întrunirea acestor cerințe de admisibilitate, în raport cu elementele sesizării transmise, se constată că acestea se regăsesc doar parțial, nefiind îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului menit să preîntâmpine practica neunitară.

52. Referitor la primele două condiții legale, acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în primă instanță, conform art. 269 alin. (1) din Codul muncii, iar litigiul se înscrie în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, fiind vorba despre un proces întemeiat pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, care privește obligarea unei instituții publice la repararea prejudiciului cauzat prin nesocotirea principiului nediscriminării, sub forma acordării diferențelor dintre indemnizația efectiv încasată de către o persoană din categoria personalului de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor, cu funcție de conducere, și indemnizația calculată cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la nr. crt. 6 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, pentru procurorii D.N.A./D.I.I.C.O.T., precum și la recalcularea indemnizației de încadrare și emiterea actelor administrative corespunzătoare, cu luarea în considerare a coeficientului de multiplicare menționat, în vederea stabilirii bazei de calcul al pensiei de serviciu.

53. În ceea ce privește cerința existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, se constată că, în concret, aceasta instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept, iar, pe de altă parte, să fie probată legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

54. Jurisprudența consolidată a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe s-a menționat impactul pozitiv al măsurilor legislative propuse asupra activității instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”. Pe de altă parte, în măsura în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu s-a derogat de la dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, acestea rămân aplicabile, ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept.

55. În acest sens, cu referire la primul aspect, în absența unei definiții legale a acestei noțiuni, în jurisprudența instanței supreme s-a subliniat, în mod constant, că este necesar ca problema de drept supusă dezlegării să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a acesteia și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021).

56. Prin urmare, sesizarea trebuie să conducă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei.

57. Pentru a răspunde acestui deziderat, premisa pe care se întemeiază întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, și nu într-o stare de

fapt, aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei.

58. În prezenta cauză, din modalitatea de formulare a întrebării adresate Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dar și din mențiunile inserate de instanța de trimitere în cuprinsul punctului de vedere asupra modului de dezlegare a problemei de drept, rezultă că aceasta nu constituie o veritabilă problemă de drept susceptibilă de a primi o rezolvare de principiu printr-o hotărâre pronunțată în cadrul mecanismului de unificare a practicii reglementat prin dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, întrucât nu vizează interpretarea *in abstracto* a vreunei dispoziții legale, ci doar aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la nr. crt. 6 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, pentru procurorii D.N.A./D.I.I.C.O.T., în situația particulară a reclamantei, care a făcut parte din categoria personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor și, în această calitate, a ocupat o funcție de conducere în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Justiției și finanțată integral de la bugetul de stat, conform art. 1 alin. (1) din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 745/C/2014.

59. Astfel, se constată că judecătorul nu se confruntă cu o veritabilă dificultate în demersul de interpretare a dispozițiilor care reglementează coeficienții de multiplicare utilizați pentru salarizarea procurorilor D.N.A./D.I.I.C.O.T., respectiv art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 raportat la nr. crt. 6 de la lit. A din anexă, ci este interesat să afle în ce măsură coeficientul de multiplicare 23,00 se aplică și în privința reclamantei, care a beneficiat, în calitate de șef serviciu de specialitate juridică în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, de coeficientul de multiplicare 20,50, menționat la nr. crt. 8 de la lit. B din aceeași anexă.

60. Se observă, în acest sens, că punctul de vedere exprimat de instanța de trimitere nu cuprinde nicio justificare a modului în care prevederile legale ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 ar fi susceptibile de interpretări diferite în privința destinatarilor acestora, titularul sesizării însuși învederând că personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor trebuie să dovedească faptul că ocupă o funcție similară cu cea deținută de persoanele în raport cu care se consideră discriminat, respectiv că se încadrează în aceleași condiții de vechime, gradație sau specialitate ca procurorii D.N.A./D.I.I.C.O.T. aflați în funcții de conducere, în acord cu prevederile art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017.

61. Or, aplicarea concretă a legii la elementele de fapt ale cauzei constituie un atribut care intră în sfera de competență a instanței de judecată, neputând fi transferat, pe calea întrebării prealabile, instanței supreme.

62. Cu referire la cel de-al doilea aspect, care impune ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că această cerință trebuie raportată, în mod necesar, la limitele investiției instanței de trimitere, ceea ce presupune ca problema de drept cu a cărei dezlegare de principiu este investită instanța supremă să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei cu care instanța de trimitere a fost sesizată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 55 din 18 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 26 octombrie 2023; Decizia nr. 62 din 17 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1173 din 7 decembrie 2022).

63. În prezenta cauză se apreciază că maniera eliptică în care a fost formulată chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării nu permite concluzia îndeplinirii cerinței analizate, întrucât instanța de trimitere nu a fost investită cu o cerere prin care

reclamanta să fi pretins recunoașterea dreptului la coeficientul de multiplicare 23,00, prevăzut de art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, prin revendicarea pentru ea însăși a unui beneficiu pe care legea îl acordă exclusiv procurorilor D.N.A./D.I.I.C.O.T., ci cu o acțiune întemeiată pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, prin care reclamanta, raportându-se la o altă categorie de personal, care a obținut în temeiul unor hotărâri judecătorești dreptul de a pune în executare obligații identice celor pretinse de reclamantă, a solicitat repararea prejudiciului cauzat ca urmare a situației de discriminare create în raport cu acesta din urmă.

64. În acest cadru procesual, în limitele căruia instanța de trimitere este ținută să se pronunțe, conform art. 9 alin. (2) și art. 22 alin. (6) din Codul de procedură civilă, chestiunea referitoare la aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 raportat la nr. crt. 6 de la lit. A din anexă, pentru procurorii D.N.A./D.I.I.C.O.T. cu funcții de conducere, în situația particulară a reclamantei, nu este de natură să producă un efect concret asupra conținutului hotărârii care se va pronunța în cauză, în condițiile în care reclamanta însăși nu își întemeiază pretențiile pe dispoziția legală menționată, ci pe principiile nediscriminării și egalității, pretinzând recunoașterea în favoarea sa a unui drept acordat prin hotărâri judecătorești definitive altor angajați care ocupă funcții similare.

65. De altfel, astfel cum s-a arătat deja, punctul de vedere transmis de instanța de trimitere asupra chestiunii care face obiectul sesizării nu cuprinde nicio analiză a dispoziției legale care reglementează coeficienții de multiplicare aplicabili în cazul procurorilor D.N.A./D.I.I.C.O.T. cu funcții de conducere, ci face referire exclusiv la prevederile art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, care definesc sintagma „funcție similară”, în raport cu care urmează a se verifica temeinicia pretențiilor deduse judecătii.

66. În măsura în care se apreciază că mecanismul instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impune identificarea din oficiu a problemelor de drept care prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei, în ciuda manierei deficitare de formulare a sesizării, se constată că acestea privesc, pe de o parte, interpretarea principiilor nediscriminării și egalității, prin raportare la drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive în favoarea unor persoane despre care se pretinde că ar ocupa o funcție similară cu cea a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, cu funcție de conducere, din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, iar, pe de altă parte, stabilirea naturii juridice a componentei salariale constând în coeficienții de multiplicare și a caracterului plafonabil/neplafonabil al acestora.

67. Ambele aspecte au fost însă dezlegate de către Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare, ceea ce face ca prezenta sesizare să fie inadmisibilă și din perspectiva ultimei condiții de admisibilitate a cererii de sesizare a instanței supreme.

68. Astfel, prin Decizia nr. 13 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea, reținând în considerente că „dezlegările instanței de contencios constituțional din cuprinsul Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 sunt integrate în prezent de normele de la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării cu salariul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală)” (paragraful 145).

69. De asemenea, s-a statuat că „aceste principii funcționează doar în ceea ce privește indemnizația lunară de încadrare, iar nu și în privința celorlalte componente ale salariului lunar al personalului din familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională, relevante pentru această distincție fiind definițiile legale de la art. 7 lit. c), e) și m) din Legea-cadru nr. 153/2017” (paragraful 146).

70. Modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 prin raportare la majorările salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive a constituit obiect de analiză și în cuprinsul Deciziei nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și a stabilit că *„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”*, reținând, în considerente, că „atunci când instanțele judecătorești sunt învestite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări” (paragraful 82).

71. Cu privire la natura juridică a componentei salariale constând în coeficienții de multiplicare și caracterul plafonabil al acesteia, relevantă este Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, anterior menționată, prin care s-a reținut că „singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială”, aceasta fiind considerată „reper unic, de referință în sectorul în care este incident”. „Spre deosebire, celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci, dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii” (paragraful 81). „Existența unor hotărâri judecătorești nu constituie, așadar, în lipsa unei analize a legii aplicabile, temei pentru recunoașterea unor salarii de bază diferite de cele stabilite de legiuitor, iar principiul egalității, prevăzut de dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu justifică acordarea altor salarii de bază decât cele pe care legiuitorul, în considerarea unor criterii obiective, le-a stabilit” (paragraful 87).

72. În același sens sunt și Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 422 din 9 mai 2024, și Decizia nr. 4 din 11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 24 aprilie 2024, ambele pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

73. Astfel, prin Decizia nr. 3 din 11 martie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale «Justiție»” și că „nivelul valorii de referință sectorială este același pentru toți magistrații și tot personalul din sistemul judiciar, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și de funcția ocupată” (paragraful 69).

74. Totodată, s-a stabilit că „elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectorială distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale” (paragraful 71). „În schimb, coeficienții de multiplicare constituie elementul component variabil, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari, prin intermediul cărora se realizează o diferențiere a veniturilor în raport cu nivelul instanței sau al parchetului și cu funcția ocupată. Prin respectarea acestor coeficienți prevăzuți de legiuitor se asigură premisa respectării principiului ierarhizării, pe verticală și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate. De aceea, în măsura în care se pune problema plafonării indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, singurul element component care ar putea fi vizat de această limitare nu poate fi decât cel variabil” (paragraful 72). „În concluzie, natura juridică a diferențelor de drepturi bănești rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în litigii de dreptul muncii, este aceea de despăgubiri, iar nu aceea de drepturi salariale. Pe cale de consecință, aceste despăgubiri echivalente cu diferențele dintre drepturile încasate și drepturile calculate în funcție de coeficienții de multiplicare corespunzători procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, nu au schimbat indemnizația de încadrare a celor care au beneficiat de acești coeficienți” (paragraful 76). „În raport cu această clarificare, trebuie subliniat că, așa cum s-a arătat mai sus, indemnizațiile de încadrare ale magistraților se calculează prin raportare la valoarea de referință sectorială, care este constantă pentru tot personalul care activează în cadrul familiei ocupaționale «Justiție», și prin raportare la coeficienții de multiplicare corespunzători nivelului instanței sau al parchetului și funcției ocupate, element variabil apt să asigure respectarea principiului ierarhizării. Aceasta înseamnă că despăgubirile echivalente drepturilor rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, nu intră în cuantumul indemnizației de încadrare și, pe cale de consecință, nici nu vor fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu, conform art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004” (paragraful 77).

75. Aceleași statutări se regăsesc și în considerentele Deciziei nr. 4 din 11 martie 2024, în sensul că „elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la

calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectorială distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale” (paragraful 82). „În schimb, coeficienții de multiplicare constituie elementul component variabil, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari, prin intermediul cărora se realizează o diferențiere a veniturilor în raport cu nivelul instanței sau al parchetului și cu funcția ocupată. Prin respectarea acestor coeficienți prevăzuți de legiuitor se asigură premisa respectării principiului ierarhizării, pe verticală și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate. De aceea, în măsura în care se pune problema plafonării indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, singurul element component care ar putea fi vizat de această limitare nu poate fi decât cel variabil” (paragraful 83). „Natura juridică a diferențelor de drepturi rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în litigii de dreptul muncii, este așadar aceea de despăgubiri, iar nicidecum aceea de drepturi salariale stabilite pe cale jurisprudențială” (paragraful 92).

76. Relevantă este și dezlegarea oferită prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și a stabilit că „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept*”, reținând, în considerente, că „în ipoteza speței respective, unde persoanele care sesizaseră instanța reclamau stabilirea unui salariu de bază corespunzător unei categorii de angajați încadrați la o instanță sau parchet de alt grad sau la un parchet specializat, aplicarea principiului egalității și a principiului discriminării nu se putea realiza în absența unei analize concrete a îndeplinirii cerințelor pentru ca norma invocată să se aplice efectiv reclamantilor, chiar în prezența unor hotărâri judecătorești care recunoscuseră dreptul respectiv unor persoane aflate în aceeași situație cu reclamantii” (paragraful 115).

77. Sintetizând cele anterior expuse, reiese că Înalta Curte de Casație și Justiție a lămurit pe deplin, prin decizii de unificare a jurisprudenței cu caracter obligatoriu, toate chestiunile de drept relevante în soluționarea cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, respectiv:

— dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 se interpretează în sensul că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, dacă acestea au aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale;

— coeficienții de multiplicare constituie elementul component variabil, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari, prin intermediul cărora se realizează o diferențiere a veniturilor în raport cu nivelul instanței sau al parchetului și cu funcția ocupată.

78. Faptul că statuările relevante se regăsesc în cuprinsul mai multor decizii pronunțate de completurile pentru soluționarea recursului în interesul legii, respectiv de completurile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este de natură a schimba concluzia anterior reținută, întrucât nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și nici art. 519 din Codul de procedură civilă nu impun ca statuarea Înaltei Curți să se regăsească în cuprinsul unui singur act jurisdicțional. Este în căderea instanțelor investite cu soluționarea cauzelor obligația de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiului concret. Doar în măsura în care nu există dezlegări cu privire la chestiunile de drept incidente în soluționarea cauzelor, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, devine admisibilă.

79. În fine, inadmisibilitatea sesizării rezultă și din aceea că examinarea hotărârilor judecătorești comunicate de instanțe relevă faptul că nu se identifică practică judiciară care să vizeze aceeași categorie de personal cu a reclamantei din cauza care a prilejuit prezenta sesizare, astfel încât nu se justifică, nici din această perspectivă, declanșarea mecanismului de interpretare reglementat de dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, al cărui scop este acela de a asigura coeziunea în plan jurisdicțional, ceea ce presupune existența unor tendințe jurisdicționale concrete orientate către soluții diferite.

80. Reținând, pentru argumentele expuse, neconformitatea sesizării și în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia rațiunea mecanismului hotărârii prealabile este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 33.129/3/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Aplicarea coeficientului de multiplicare 23,00, prevăzut la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, corespunzător funcției de conducere deținute de personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 noiembrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

R A P O R T

detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat

Denumirea partidului politic: Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat

Tipul procesului electoral: alegeri parlamentare

Data desfășurării procesului electoral: 1 decembrie 2024

Venituri electorale							
Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
Circumscripția nr. 19	1			0 RON	0 RON	0 RON	0 RON
Cuantumul total al veniturilor electorale în circumscripția electorală					0 RON		
Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale					—		

Cheltuieli electorale							
Circumscripția electorală/Nivelul central	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală la radio, televiziune și în presa scrisă	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală online	Cuantumul total al cheltuielilor pentru cercetări sociologice	Cuantumul total al cheltuielilor pentru afișe electorale	Cuantumul total al cheltuielilor pentru broșuri, pliante și alte materiale de propagandă electorală tipărite	Cuantumul total al cheltuielilor pentru închirierea de spații și echipamente și cheltuielilor de protocol destinate organizării de evenimente cu tematică politică, economică, culturală sau socială, pentru transport și cazare, pentru asistență juridică și alte tipuri de consultanță, precum și pentru plata serviciilor mandatarilor financiari	Cuantumul total al cheltuielilor pentru comisioane bancare
Circumscripția nr. 19	0,00 RON	0,00 RON	0,00 RON	0,00 RON	0,00 RON	0,00 RON	0,00 RON
Cuantumul total al cheltuielilor în circumscripția electorală/la nivel central					0,00 RON		
...					...		
Cuantumul total al veniturilor electorale					0,00 RON		
Cuantumul total al cheltuielilor electorale					0,00 RON		

Numele și prenumele mandatarului financiar coordonator	ALDIA BUSINESS EXPERTISE
Semnătura mandatarului financiar coordonator	
Data întocmirii raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale	12.12.2024

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Partidul Patria

Denumirea partidului politic: Partidul Patria
Tipul procesului electoral: alegeri parlamentare
Data desfășurării procesului electoral: 1 decembrie 2024

Venituri electorale							
Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
Circumscripția electorală județeană nr. 4 Bacău	7 candidați, din care 4 deputați și 3 senatori	Patrascu Antonin, Munteanu Petronel, Simion Maricica, Driscu Costel, Gabor Valentin, Balan Manix, Andrei Genoveva	Venituri proprii	8.080 lei	—	—	—
Cuantumul total al veniturilor electorale în circumscripția electorală					8.080 lei		
Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale					—		

Cheltuieli electorale							
Circumscripția electorală/Nivelul central	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală la radio, televiziune și în presa scrisă	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală online	Cuantumul total al cheltuielilor pentru cercetări sociologice	Cuantumul total al cheltuielilor pentru afișe electorale	Cuantumul total al cheltuielilor pentru broșuri, pliante și alte materiale de propagandă electorală tipărite	Cuantumul total al cheltuielilor pentru închirierea de spații și echipamente și cheltuielilor de protocol destinate organizării de evenimente cu tematică politică, economică, culturală sau socială, pentru transport și cazare, pentru asistență juridică și alte tipuri de consultanță, precum și pentru plata serviciilor mandatelor financiare	Cuantumul total al cheltuielilor pentru comisioane bancare
Circumscripția electorală județeană nr. 4 Bacău	—	1.500 lei	0 lei	574 lei	749,7 lei	5.000 lei	95 lei
Cuantumul total al cheltuielilor în circumscripția electorală/la nivel central					7.918,7 lei		
...					...		
Cuantumul total al veniturilor electorale					8.080 lei		
Cuantumul total al cheltuielilor electorale					7.918,7 lei		

Numele și prenumele mandatarului financiar coordonator	S.C. PROACTIVE ACCOUNTING — S.R.L.
Semnătura mandatarului financiar coordonator	
Data întocmirii raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale	13.12.2024

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

